

gjeringsens Side blive trykte i samme Format som Rigsdagstidenden og omdeelte med denne, da der vilde hengaae meget lang Tid, inden Abonnenterne kunde faae disse Love, navnlig naar der var vidtløftige Annærminger dertil, dersom de paany skulde omtrykkes her i Rigsdagen. Nu er dette Duffe tilfredsstillt; men saa stilles der et nyt Forlangende om, at Regjeringen skulde forlade den Bogtrykker, som den har benyttet, og tage Rigsdagens Bogtrykker; men den Mand, som hidtil har trykt Finantsloven, har gjort det aldeles tilfredsstillende; man maa ofte stille saa overordentlig store Krav til ham, som han med saa stor Beredvillighed fyldestgjør, at det vilde være meget ubilligt, om man vilde gaae fra ham. Tværtimod staaer det jo Rigsdagen frit for at engagere hvem den vil med Hensyn til de Trykninger, som den har at lade foretage.

Det maa maaskee være mig tilladt at berøre et Par Smaapunkter i Finantsloven, skjøndt de egentlig ikke mere vedkomme mig som Minister. Den ærede Rigsdagsmand har anset over den lille Sum, der er opført til en Correcteur. Han har sagt, at det er til en „Embedsmand“, dette Betspør er opført; men det er heller ikke rigtig Danst at kalde enhver Mand, der faaer Bederlag af Staten, Embedsmand; det kan man kun kalde den Mand, der har kongelig Bestalling. Det er overordentlig vigtigt, naar man saa omhyggelig vaager over Sprogets Reenhed som den ærede Rigsdagsmand, da ikke at gjøre saadant Brud derpaa, som at kalde denne Mand, der kun paa Regjeringens Vegne skal have Tilsyn med Correcturen af alle de Lovforslag, der komme frem, „Embedsmand“. Dersom man finder, at Bederlaget er for høit, saa staaer det jo i Rigsdagens Magt at nedsætte det. Tværtimod er det forekommet Regjeringen, at det var langt simplere at gjøre denne lille Udgift end at nedsætte en saadan combineret Commission, som den ærede Rigsdagsmand omtalte, til at foretage Correcturen. Lovene forelægges af de forskjellige Ministerier, og alene deraf er det en Følge, at Bogstaveringen kan være forskjellig; men dernæst maa det bemærkes, at alle Love fra det samme Mi-

nisterium ikke gaae igjennem de samme Contoirer; en Lov gaaer igjennem et Contoir og en anden igjennem et andet, og det kan derfor ogsaa hændes, at der under det samme Ministerium kan vise sig en forskjellig Rettskrivning. Dertil kommer endelig en Omstændighed, hvorpaa jeg maa henlede Opmærksomheden, som ofte frembringer en saa besynderlig Forvirring i den Maade, hvorpaa Rettskrivningen finder Sted, og det er, at en Lov gjennemgaaer forskjellige Bearbejdelser. Der er maaskee i det oprindelige Lovudkast en meget smuk og correct Rettskrivning; men saa faaer det en Tilfætning fra en anden Haand og en fra en tredje, og ved saadanne Tilfættninger tænker man saameget paa Realiteten, at man ikke tænker paa den Rettskrivning, der er brugt i Forslaget, men vælger sin egen. Naar der nu er een Mand, der alene har Diet henvendt paa Rettskrivningen, og gjennemgaaer den sidste Correctur, inden Loven udgaaer, saa vil der komme Consistenthed i Rettskrivningen. I og for sig har dette Spørgsmaal ikke saa overordentlig stor Betydning, men da man engang er bleven opmærksom derpaa, forekommer det mig, at det ikke var urimeligt at gaae den Vej, som Ministeriet er gaaet. Der er et lille Arbejde, hvortil der er forlangt en Sum, nemlig til Udgivelsen af et Udvalg af de almindelige Love. Dette Forehavende er sat igang, medens jeg beklæbte Indenrigsministeriet, og jeg forlanger Forsamlingens Anerkjendelse af, at det er et godt Foretagende; det sigter til at udbrede almindelig Kjendskab til vor Lovgivning, som hidtil har været aldeles umulig at erhverve sig for Lægmænd. Den ærede Rigsdagsmand kan nok sige, at det ikke vilde gjøre Noget, om Prisen var dobbelt saa høi; men Meningen er at gaae tilbage til Christian den 5tes Lov og optage alle de gjældende vigtigere Love, og Prisen vil for det Hele idetmindste blive mellem 4 a 5 Rd. Den ærede Rigsdagsmand siger: en Forhøielse vilde dog kun blive saa og saa meget om Maaneden; — ja, paa den Maade kunde man ligesaa godt regne ud, hvormeget det bliver dag og timevis og sige: hvad gjør det, om man i en Time giver 1 eller $\frac{1}{2}$ p. mere ud?